

Print deze pagina of **Ga terug**

De Graaf: invloed D66 goed merkbaar

Niet alleen op het gebied van onderwijs, milieu en democratie is de invloed van D66 op het kabinetsbeleid zichtbaar. Ook in het sociaal-economisch beleid speelt D66 een grote rol. Dat stelt vice-premier Thom de Graaf op het partijcongres van D66 in Arnhem.

'Wij wilden onder Paars II dat de WAO ingrijpend zou worden gewijzigd omdat we een miljoen WAO-ers naderden, zonder uitzicht op reïntegratie en in een geperverteerd systeem. Wij hekelden PvdA en VVD omdat ze Els Borst toen beletten voortgang te boeken met een nieuw zorgkostenstelsel, terwijl dat ook toen al noodzakelijk was. En wij pleiten al jaren voor het afschaffen van collectieve regelingen die mensen niet een eigen vrije keuze laten maar hen dwingen eerder te stoppen met werken. Het Kabinet met D66 doet wat al lang gedaan had moeten worden. En het moet nu, omdat het eigenlijk al te laat is,' aldus De Graaf.

Lees hieronder de volledige toespraak van Thom de Graaf:

Toespraak Thom de Graaf op D66-congres Arnhem

Het is alweer een tijdje geleden dat ik hier mocht staan. Ik was het bijna ontwend. Maar het voelt nog steeds goed. Vanmiddag spreekt Boris Dittrich over de partij, het land en de toekomst van beide.

Maar voor het antwoord op de wat dubbelzinnige vraag 'wat doet D66 in het kabinet' lijkt me dat Laurens Jan, Medy en ik vandaag niet kunnen zwijgen. Wij zitten erin, en wij doen het. Dat is althans de bedoeling. Bij wijze van voorprogramma sta ik daarom hier namens ons smaldeel in het Kabinet. Overigens, ik heb datgene wat ik ga zeggen niet afgestemd met de premier. Ik vraag hem bij voorbaat vergiffenis.

Toen wij in mei vorig jaar – weet u nog, in Rotterdam – met z'n allen de knoop doorhakten om in dit kabinet te stappen, wisten we waaraan we begonnen. En we wisten dat het niet makkelijk zou zijn. Regeren is nooit makkelijk.

Niet onder Paars, toen het economisch zo goed ging (en we als partij sterker waren). En nu niet, in minder florissante financiële tijden, en zeker niet in bange, onzekere tijden. En toch hebben we gekozen voor de verantwoordelijkheid. Gekozen, niet gezocht!

Onze sociaal-democratische vrienden bleken vorig jaar niet bij machte om hun enorm kiezersmandaat om te zetten in politieke kracht. Een alternatief, reconstructie van Balkenende I met de LPF of met de SGP zou onverdraaglijk

zijn geweest.

En wéér nieuwe verkiezingen volstrekt onverantwoordelijk.
Een droomkeuze was het niet.

Maar dat hoeft ook niet. We hebben van Paars I geleerd dat politieke verliefdheid geen garantie is voor een goed huwelijk. En van Paars II dat een trio waarin je eigenlijk overbodig bent, geen genot is.

Geen droomkeuze, wel een veràntwoorde keuze. Een realistische keuze. Op basis van verantwoordelijkheids-gevoel en op grond van een harde afweging van alle plussen en minnen.

Tot die minnen behoorde dat D66 het Kabinet niet domineert, tot de plussen dat we wèl een stevige invloed hebben.

Tot de minnen hoorde dat niet ons hele verkiezingsprogramma inzet van beleid kon zijn, maar tot de plussen dat we op wezenlijke punten wèl ons gedachtegoed realiseren. En misschien vinden sommigen het wel een minnetje dat we niet vrijblijvend op de achterste banken oppositie voeren, maar ik vind het een plus dat we verantwoordelijkheid durven dragen in onzekere tijden!

De evenwichtigheid van D66 is meer dan ooit nodig. In de Kamer èn in het Kabinet. Ik weet wel dat het electoraal geen tijd is voor redelijkheid en nuance, maar daar is wel behoefte aan als tegenwicht tegen de maatschappelijke golven die alle kanten op slaan.

We zijn maar met z'n drieën, in de Ministerraad zelfs met z'n tweeën, en Laurens Jan gaat op mijn verzoek dan ook voortaan met de dienstauto in plaats met de fiets, want alléén in de Trevészaal voelt wel heel alleen.

Wij zijn maar met z'n drieën, maar de kracht zit 'm niet in het getal. We bereiken wat, ook door de steun en de kritische geest van de Kamerfractie, die door het vertrek van Francine Giskes een enorme aderlating heeft ondergaan, maar nieuw bloed kreeg toegediend in de gedaante van Fatma.

En ik weet dat het niet mijn rol is, maar ik zeg het toch: Boris Dittrich heeft in een moeilijke periode de politieke leiding overgenomen en doet dat met zoveel verve dat het soms net lijkt of de D66-fractie dubbel zo groot is. Ik heb daar bewondering voor (en ik kan het weten!)

In het Kabinet zitten we aan de knoppen bij het sociaal-economisch beleid. Laurens Jan kan een duurzame economie vorm geven. Gebaseerd op kennis en innovatie en ecologisch verantwoord. Hij vecht voor verhoging van de arbeidsparticipatie, óók van ouderen.

Niet om de samenleving op stang te jagen, maar wel om de welvaart te kunnen garanderen en de kosten van ons sociaal stelsel ook straks te kunnen opbrengen. Ik weet dat dit weerstand opleverde, soms ook in de eigen partij. Maar die kritiek treft dan ook mij, want ik denk er net zo over.

Medy heeft de cultuurnota uitgebracht met belangrijke nieuwe accenten. Ze komt op voor nieuwe geluiden en gezichten, ook in de omroepwereld.

De tijd is rijp voor echte vernieuwing van het verouderde in zichzelf gekeerde omroepbestel en D66 zal aan de basis staan van een moderne publieke omroep.

Veranderingen in die wereld leveren weerstand op. Zo is het altijd. Wie wil hervormen en veranderen – omdat het nodig – moet zoeken naar draagvlak, maar ook bestand zijn tegen weerstand.

Weerstand vanuit onzekerheid, vanuit traditie of simpelweg omdat Nederland op veel terreinen een knap conservatief land is. Ik kan er over meepraten.

Democratische en bestuurlijke vernieuwingen, de maatregelen voor een Andere Overheid die weer vertrouwen krijgt van mensen.
Er zijn allemaal geen gebaande paden voor onze idealen.
Tussen droom en daad staan niet zo zeer wetten in de weg of praktische bezwaren, maar wel gevestigde belangen en stokoude gewoonten.

Wij zijn nu in de positie om die weg te banen voor al die mensen die betrokken willen zijn. Voor al die mensen die niet in een toeschouwersdemocratie willen leven, maar in een deelnemersdemocratie en zelf zeggenschap willen hebben over hun overheid en hun bestuur. Wij zijn in die positie en die zullen we ook gebruiken!

Klein of groot, wij willen verschil maken. En wij doen het ook.
Niet alleen in de economische politiek, in cultuur en media of in het democratische bestuur.

Wij dragen bij aan een meer Europese koers van Nederland, aan beter onderwijs als sociale en economische grondstof, aan sterkere steden, aan veiligheid, aan verslaafdenzorg door meer heroïneverstrekking.

We dragen ook bij aan een beter milieu en meer natuur. De min van de Waddenzee hebben we kunnen ombuigen in een plus: verbod op de schadelijke kokkelvisserij en duurzaam investeren in de Waddennatuur.

De hervormingsagenda van het Kabinet is niet een conservatieve agenda; conservatisme, laat staan moreel conservatisme is niet aan ons besteed.

De hervormingsagenda is niet alleen maar een CDA program of een VVD politiek; het is ook de agenda van D66.

Wij wilden onder Paars II dat de WAO ingrijpend zou worden gewijzigd omdat we 1 miljoen WAO-ers naderden, zonder uitzicht op reïntegratie en in een geperverteerd systeem.
Weet u nog?

Wij hekelden PvdA en VVD omdat ze Els Borst toen beletten voortgang te boeken met een nieuw zorgkostenstelsel, terwijl dat ook toen al noodzakelijk was.
Weet u nog?

En wij pleiten al jaren voor het afschaffen van collectieve regelingen die mensen niet een eigen vrije keuze laten maar hen dwingen eerder te stoppen met werken.
Weet u nog?

Het Kabinet met D66 doet wat al lang gedaan had moeten worden. En het moet nu, omdat het eigenlijk al te laat is.

We gaan niet naar het Amerikaanse systeem. We doen het zo, dat solidariteit naast individuele verantwoordelijkheid gewaarborgd blijft. We doen het niet uit platte bezuinigingsmotieven.
En we doen het niet alleen om internationaal weer concurrerend te worden.

We doen het vooral omdat een sterk in beweging zijnde wereld schreeuwt om vernieuwing van de fundamenten van onze verzorgingsstaat; daarom moeten

we veranderen en daarom is onderwijs zo belangrijk.

We zijn met onze hervormingen niet uniek. De rood-groene coalitie in Duitsland moet nog veel dieper ingrijpen en in andere landen is het niet anders.

Vergis u niet, ook een kabinet met PvdA zou er niet aan ontkomen zijn.

Misschien was dat wel het echte verhaal van dat Kabinet dat er niet kwam: Wouter Bos zag de noodzaak van hervorming (van zorg, sociale zekerheid en participatie,) net zo goed als wij, maar durfde de verantwoordelijkheid daarvoor simpelweg niet aan.

Dat is het verschil, niet tussen links of rechts, maar tussen stilstand of vooruitgang.

Ik ben blij met het sociaal akkoord, dat geen verliezers kent.

Het waren niet alleen Zalm, Balkenende en De Geus, maar ook de D66-ministers die daaraan hebben gewerkt.

De hervormingsagenda is recht overeind gebleven, al zijn de scherpste kantjes er vanaf in tijd en tempo. De bonden hebben bewezen te kunnen mobiliseren; bonden en kabinet hebben bewezen dat gezamenlijke oplossingen mogelijk zijn.

Wat doet D66 in het Kabinet?

Nou, dit zo al en nog een beetje meer. Ik geloof dat onze coalitievrienden ons nogal irritant vinden, omdat we ons met alles bemoeien. Maar daar zijn we voor ingehuurd.

En ja, het kan beter, het kan altijd beter, maar daar hebben we ook tijd voor nodig. En uw steun.

Congres,

Nederland is een kwetsbare samenleving geworden; onze weerbaarheid is weg.

Wie had gedacht dat de onrust- en onlustgevoelens – zo explosief manifest geworden in het rampjaar 2002 – alweer gesust waren, onderschat wat er aan de hand is.

Na de glorie-dagen van Paars valt een tegenvallende economie moeilijk te verteren. We vrezen aantasting van de verzorgingsstaat, zijn bang voor verlies van aanspraken en verworven rechten, we denken dat de samenleving verhardt en verlangen van de weeromstuit terug naar de geborgenheid van de jaren '50.

Wie de toekomst vreest heeft per definitie weinig vertrouwen in de democratie. Het cynisme van mensen over politiek en overheid zijn daarmee wellicht verklaard, maar daarom niet minder ernstig.

Nederland is een kwetsbare samenleving geworden.

De terreur is onder ons. Het valt niet meer weg te redeneren, want het zit sinds september 2001 op ons netvlies. Madrid bracht het nog wat dichterbij; door de moord op Van Gogh zit het op onze huid. Dat brengt mensen van hun stuk.

Het is zoeken naar de juiste antwoorden, om terrorisme en radicalisering te bestrijden en tegelijk de samenleving bij elkaar te houden.

Het is zoeken naar de juiste antwoorden, om de mensen het gevoel te geven dat ze hun pessimisme kunnen laten varen, weer kunnen geloven in een

toekomst.

Mensen het gevoel te geven dat ze weer kunnen vertrouwen op politiek en overheid, en degenen die daarin leiding geven.

Daar ligt onze opdracht. Ook dat hoort bij regeren in deze tijd. Terug naar de jaren '50 is geen optie. De wereld buitensluiten ook niet. Mensen wachten op een nieuw perspectief. Wij zullen hen daarin niet teleurstellen.

Wij hebben de wijsheid niet in ons bezit, maar wel onze sociale en liberale overtuigingen. Sociaal om alle bevolkingsgroepen te verbinden, liberaal om de rechtstaat te beschermen en onze grondrechten. Want die zijn van ons allemaal. Van ons allemaal en in gelijke mate.

20-11-2004 16:02

- Bijdrage D66-Eerste Kamerfractie, wijziging van de Elektriciteit- en Gaswet op dinsdag 29 juni 29-6-2004 16:57
- Zwangere politici tijdelijk vervangen 17-6-2004 18:36
- Democratie weegt zwaarder dan gevestigde belangen 17-6-2004 15:36
- D66 behaalt zetel bij Europese Verkiezingen 11-6-2004 13:44
- Oppositie neemt werkgelegenheid onvoldoende serieus 2-6-2004 17:24
- Europa moet immigratie arbeiders regelen 2-6-2004 12:23

website: <http://www.d66.nl/news/index.php>